

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mataeologia Labadiana: Das ist; Wiederhohltes und vermehrtes Bedencken/ Was nach anweisung der Heil. Göttl. Schrifft und Gottseeligen Antiquität/ wie auch der gemeinen Evangelisch-Lutherischen/ ...

Nifanius, Christian

Bilefeldt, 1673

III. Donatistarum variam denominationem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35601

describit: Hoc eodem tempore Duces & Principes vestros merita relegaverant sua. In Ecclesia nulla fuerant schismata, nec Paganis licebat exercere sacra sacrilega. Pax Deo placita apud omnes Christianos populos habitabat: Diabolus morabat in templis, vos in regionibus alienis. Deinde alter, ut omnibus notum est, secutus Imperator, vobiscum vota sinistra concipiens, ex famulo Dei factus est minister inimici, Apostatam se dictis suis testatus est. Quem precibus rogastis, ut reverti posssetis. Quas preces si vos negatis misisse, nos legimus. Nec difficultatem præbuit, quem rogastis, re præcepit pro voto suo, quos intellexerat ad disturbendam pacem cum furore esse venturos. Erubescite, si ullus est pudor. Eadem voce vobis libertas est reddita, qua voce idolorum patefieri iussa sunt templa. Eisdem penè momentis vester furor in Africam revertitur, quibus Diabolus de suis carceribus relaxatur. Et non erubescitis, qui uno tempore cum inimico communia gaudia possidetis. Venistis rabidi, venistis irati, membraniantes Ecclesiæ: subtiles in seductionibus: in cædibus immanes, filios pacis ad bella provocantes. De sedibus suis multos fecistis extorres, cum conductâ manu venientes, Basilicas invasistis, multi ex numero vestro per loca plurima (quæ sub nominibus dicere longum est) cruentas operati sunt cædes, & tam atroces, ut de talibus factis ab illius temporis Iudicibus relatio mitteretur. Sed intervenit & occurrit iudicium Dei, ut ille, qui vos jamdudum redire iusserat, Imperator profanus & sacrilegus, moreretur: qui persecutionem, vobis provocantibus, jam miserat, aut mittere disponebat.

III. Donatistarum variam denominationem.

Variis Donatistæ nominibus sunt appellati. Ab huius hæreseos Patronis dicti fuere *Majorini* à Majorino Episcopo Schismatico Carthagini; *Parmenianistæ*, à Parmeniano, acerrimo Donatistarum Defensore & Patrono; *Rogatenses* vel *Rogatistæ* à Rogato; *Maximianistæ* à Maximiano, testibus *Optato* & *Augustino* diversis in locis. A moribus appellati fuere *Montenses* & *Campates*, sive *Campi*

te, quod circa Romam in campis & montibus clam convenirent, qua de re ita Hieronymus in Chronico ad annum Domini CCCLVI. Donatus à quo Donatiani dicuntur, Carthagine pellitur. Quidam sectatores ejus etiam Montenses vocant, eo quod Ecclesiam Romæ primum in monte habere cœperunt. Donatistas quoque ipse intelligit, cum epistola CXXXIII. ad Marcellum ita scribit: Nuper quum Rhetici Augustodunensis Episcopi, qui quondam à Constantinopolitano Imperatore sub Sylvestro Episcopo, ob causam Montensium missus est Romam, commentarios in Canticum Canticorum perlegissem &c. Idem Hieronymus Dialogo adversus Luciferianos in fine eosdem Donatistas Campitas quoque appellat. Communiter etiam Circumcelliones fuerunt vocati, quod in agris cellas quosdam & tuguriola, veluti austeram Eremitarum vitam imitantes, haberent. De his aliisq; appellationibus prolixè differit D. Henrichius part. 2. hist. Eccl. & civil. cap. II pag. 61. seqq. Præterea jactabant Donatista se esse Catholicos. Sed ijs responsum à Judice apud Augustinum in collatione tertij diei, quod debeant laborare magis, ut re ipsa ostendant se esse Catholicos. Nam ita scribit Augustinus tract. V in epist. Johan p. 21. Tom. IX. Quomodo ergo gloriaris te esse Christianum? Nomen habes, & factum non habes. Si autem nomen secutum fuerit opus, dicat te quisquam paganum, tu factis ostende te Christianum. Nam si factis non ostendis te Christianum, omnes te Christianum vocent; quid tibi prodest nomen, ubi res non invenitur. Etiam Marcionite, Valentiniani, Ariani, Novatiani se Catholicos appellari volebant. Sed Catholicum est aliquid vel solo nomine, vel re ipsa. Quid nomen efficit, ubi res deficit. Nomina sine rebus sunt sonora mendacia. Quod plenius deduxi in ostensione Historico-Theologica, quod glor. Imperator Carolus M. in quæ plurimis fidei articulis formaliter non fuerit Papista. Tit. IX. §. 3. 4. pag. 641. seqq.

I V. Donatist. errorum enumerationem.

HI pro distincta locorum Theologicorum consideratione